

SOPIMUS
SUOMEN TASAVALLAN JA IRANIN ISLAMILAISEN TASAVALLAN
VÄLILLÄ TULOVEROJA KOSKEVAN KAKSINKERTAISEN VEROTUKSEN
VÄLTÄMISEKSI JA VERON KIERTÄMISEN ESTÄMISEKSI

Suomen tasavallan hallitus ja Iranin islamilaisen tasavallan hallitus, joiden tarkoituksena on välttää ja poistaa kaksinkertainen verotus tämän sopimuksen kattamien verojen osalta luomatta tilaisuuksia verottamatta jäämiseen tai alennettuun verotukseen veron kiertämisellä tai välttämällä (mukaan lukien treaty shopping -järjestelyt, joilla tähdätään tässä sopimuksessa määrättyjen huojennusten hankkimiseen kolmansilla lainkäyttöalueilla asuvien henkilöiden välilliseksi hyödyksi),

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat henkilöt

Tätä sopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka asuvat sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.

2 artikla
Sopimuksen piiriin kuuluvat verot

1. Tätä sopimusta sovelletaan tulon perusteella suoritettaviin veroihin, jotka määrätään sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisten lukuun, riippumatta siitä, millä tavoin verot kannetaan.

2. Tulon perusteella suoritettavina veroina pidetään kaikkia kokonaistulon taikka tulon osan perusteella suoritettavia veroja, niihin luettuina irtaimen tai kiinteän omaisuuden luovutuksesta saadun voiton perusteella suoritettavat verot sekä arvonnousun perusteella suoritettavat verot.

3. Tällä hetkellä suoritettavat verot, joihin sopimusta sovelletaan, ovat erityisesti:

a) Suomen tasavallassa:

- (i) valtion tuloverot;
- (ii) yhteisöjen tuloverot;
- (iii) kunnallisvero;
- (iv) kirkollisvero;
- (v) korkotulon lähdevero; ja
- (vi) rajoitetusti verovelvollisen lähdevero;

(jäljempänä "Suomen vero");

b) Iranin islamilaisessa tasavallassa:

- (i) kiinteistötulovero;
- (ii) maataloudesta saatavan tulon vero;
- (iii) oikeushenkilöiden tulosta suoritettava vero;
- (iv) palkkatulovero;
- (v) satunnaisen tulon vero; ja
- (vi) luonnollisen henkilön ei-yhteisömuotoisen liiketoiminnan tulon vero;

(jäljempänä "Iranin vero").

4. Sopimusta sovelletaan myös kaikkiin samanlaisiin tai pääasiallisesti samanluonteisiin veroihin, joita on sopimuksen allekirjoittamisajankohdan jälkeen suoritettava tällä hetkellä suoritettavien verojen ohella tai asemesta. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toisilleen verolainsäädäntönsä tehdyistä merkittävistä muutoksista.

3 artikla

Yleiset määritelmät

1. Tässä sopimuksessa, jollei asiayhteydestä muuta johdu:

- a) "sopimusvaltio" ja "toinen sopimusvaltio" tarkoittavat Suomen tasavaltaa ja Iranin islamilaista tasavaltaa sen mukaan kuin asiayhteys edellyttää;
- b) "henkilö" käsittää luonnollisen henkilön, yhtiön ja muun yhteenliittymän;
- c) "yhtiö" tarkoittaa oikeushenkilöä tai muuta, jota verotuksessa käsitellään oikeushenkilönä;
- d) sanontaa "yritys" sovelletaan kaikkeen liiketoiminnan harjoittamiseen;
- e) "sopimusvaltiossa oleva yritys" ja "toisessa sopimusvaltiossa oleva yritys" tarkoittavat yritystä, jota sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa, ja vastaavasti yritystä, jota toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö harjoittaa;
- f) "kansalainen" tarkoittaa sopimusvaltion osalta:
 - (i) luonnollista henkilöä, jolla on tämän sopimusvaltion kansalaisuus; ja
 - (ii) oikeushenkilöä, yhtymää tai muuta yhteenliittymää, joka on muodostettu tässä sopimusvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaan;
- g) "kansainvälinen liikenne" tarkoittaa kuljetusta laivalla tai ilma-aluksella, jota sopimusvaltiossa oleva yritys käyttää, paitsi milloin laivaa tai ilma-alusta käytetään ainoastaan toisessa sopimusvaltiossa olevien paikkojen välillä;
- h) "toimivaltainen viranomainen" tarkoittaa:
 - (i) Suomen tasavallan osalta valtiovarainministeriötä, sen valtuuttamaa edustajaa tai sitä viranomaista, jonka valtiovarainministeriö määrää toimivaltaiseksi viranomaiseksi; ja
 - (ii) Iranin islamilaisen tasavallan osalta Minister of Economic Affairs and Finance tai hänen valtuuttamaansa edustajaa;
- i) "liiketoiminta" käsittää vapaan ammatin ja muun itsenäisen toiminnan harjoittamisen.

2. Kun sopimusvaltio jonakin ajankohtana soveltaa sopimusta, katsotaan, jollei asiayhteydestä muuta johdu, jokaisella sanonnalla, jota ei ole sopimuksessa määritelty,

olevan se merkitys, joka sillä tänä ajankohtana on tämän valtion niitä veroja koskevan lainsäädännön mukaan, joihin sopimusta sovelletaan, ja tässä valtiossa sovellettavan verolainsäädännön mukaisella merkityksellä on etusija sanonnalle tämän valtion muussa lainsäädännössä annettuun merkitykseen nähden.

4 artikla

Sopimusvaltiossa asuva henkilö

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "sopimusvaltiossa asuva henkilö" tarkoitetaan henkilöä, joka tämän valtion lainsäädännön mukaan on siellä verovelvollinen domisiilin, asumisen, johtopaikan, perustamispaikan tai muun sellaisen seikan nojalla, ja sanonta käsittää myös tämän valtion ja sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen. Sanonta ei kuitenkaan käsitä henkilöä, joka on tässä valtiossa verovelvollinen vain tässä valtiossa olevista lähteistä saadun tulon perusteella.

2. Milloin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan on kummassakin sopimusvaltiossa asuva, hänen asemansa määritetään seuraavasti:

- a) hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hänen käytettävänä on vakinainen asunto; jos hänen käytettävänä on vakinainen asunto molemmissa valtioissa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, johon hänen henkilökohtaiset ja taloudelliset suhteensa ovat kiinteämmät (elinetujen keskus);
- b) jos ei voida ratkaista, kummassa valtiossa hänen elinetsijensä keskus on, tai jos hänen käytettävänä ei ole vakinaista asuntoa kummassakaan valtiossa, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jossa hän oleskelee pysyvästi;
- c) jos hän oleskelee pysyvästi kummassakin valtiossa tai ei oleskele pysyvästi kummassakaan niistä, hänen katsotaan asuvan vain siinä valtiossa, jonka kansalainen hän on;
- d) jos hänen asemaansa ei voida määrittää a) – c) kohdan määräysten mukaan, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava asia keskinäisellä sopimuksella.

3. Milloin muu kuin luonnollinen henkilö 1 kappaleen määräysten mukaan asuu molemmissa sopimusvaltioissa, sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisellä sopimuksella määrittämään se sopimusvaltio, jossa tällaisen henkilön on katsottava sopimusta sovellettaessa asuvan, kun otetaan huomioon sen tosiasiallisen johdon sijaintipaikka, paikka, jossa se on perustettu tai muuten muodostettu ja muut olennaiset tekijät. Jos tällaista sopimusta ei ole, tällainen henkilö ei ole oikeutettu tämän sopimuksen määrittämiin verohuojennuksiin tai -vapauksiin, paitsi siltä osin ja sillä tavalla kuin sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopia.

5 artikla

Kiinteä toimipaikka

1. Tätä sopimusta sovellettaessa sanonnalla "kiinteä toimipaikka" tarkoitetaan kiinteää liikepaikkaa, josta yrityksen toimintaa kokonaan tai osaksi harjoitetaan.

2. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää erityisesti:

- a) johdon sijaintipaikan;
- b) sivuliikkeen;
- c) toimiston;
- d) tehtaan;
- e) työpajan; ja
- f) kaivoksen, öljy- tai kaasulähteen, louhoksen tai muun paikan, jossa luonnonvaroja tutkitaan, otetaan ja/tai hyväksikäytetään.

3. Sanonta "kiinteä toimipaikka" käsittää myös:

- a) paikan, jossa harjoitetaan rakennus-, kokoonpano- tai asennustoimintaa taikka siihen liittyvää valvontatoimintaa, mutta vain, jos toiminta kestää yli yhdeksän kuukautta;
- b) palvelut, niihin luettuina konsultointi- ja johtamispalvelut, joita sopimusvaltiossa oleva yritys pitää saatavana, palvelukseensa tätä tarkoitusta varten ottamiensa työntekijöiden tai muun henkilöstön välityksellä, mutta vain jos tämä toiminta toisen sopimusvaltion alueella kestää ajanjakson tai ajanjaksoja, jotka yhteensä ylittävät kuusi kuukautta kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana.

4. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä sanonnan "kiinteä toimipaikka" ei katsota käsittävän:

- a) järjestelyjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan yritykselle kuuluvien tavaroiden varastointia tai näytteillä pitämistä varten;
- b) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan varastointia tai näytteillä pitämistä varten;
- c) yritykselle kuuluvan tavaravaraston pitämistä ainoastaan toisen yrityksen toimesta tapahtuvaa muokkaamista tai jalostamista varten;
- d) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan tavaroiden ostamiseksi tai tietojen keräämiseksi yritykselle;
- e) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan muun luonteeltaan valmistelevan tai avustavan toiminnan harjoittamiseksi yritykselle;
- f) kiinteän liikepaikan pitämistä ainoastaan a) – e) kohdassa mainittujen toimintojen yhdistämiseksi, edellyttäen, että koko se kiinteästä liikepaikasta harjoitettava toiminta, joka perustuu tähän yhdistämiseen, on luonteeltaan valmistelevaa tai avustavaa.

5. Jos henkilö, joka ei ole sellainen itsenäinen edustaja, johon 6 kappaletta sovelletaan, toimii yrityksen puolesta ja hänellä on sopimusvaltiossa valtuus tehdä sopimuksia

yrittäjän nimissä ja hän käyttää valtuutusta siellä tavanomaisesti, tällä yrityksellä katsotaan 1 ja 2 kappaleen määräysten estämättä olevan kiinteä toimipaikka tässä valtiossa kaiken sen toiminnan osalta, jota tämä henkilö harjoittaa yrityksen lukuun. Tätä ei kuitenkaan sovelleta, jos henkilön toiminta rajoittuu sellaiseen 4 kappaleessa mainittuun toimintaan, joka kiinteästä liikepaikasta harjoitettuna ei kappaleen määräysten mukaan tekisi tästä kiinteästä liikepaikasta kiinteää toimipaikkaa.

6. Yrityksellä ei katsota olevan kiinteää toimipaikkaa sopimusvaltiossa pelkästään sen vuoksi, että yritys harjoittaa liiketoimintaa siinä valtiossa välittäjän, komissionäärin tai muun itsenäisen edustajan välityksellä, edellyttäen, että tämä henkilö toimii säännönmukaisen liiketoimintansa rajoissa.

7. Se seikka, että sopimusvaltiossa asuvalla yhtiöllä on määräämisvalta yhtiössä – tai siinä on määräämisvalta yhtiöllä – joka asuu toisessa sopimusvaltiossa taikka joka tässä toisessa valtiossa harjoittaa liiketoimintaa (joko kiinteästä toimipaikasta tai muulla tavoin), ei itsestään tee kumpaakaan yhtiötä toisen kiinteäksi toimipaikaksi.

6 artikla

Kiinteästä omaisuudesta saatu tulo

1. Sopimusvaltiossa asuvan toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta saamaa tuloa (mukaan lukien maataloudesta tai metsätaloudesta saatu tulo) voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Sanonnalla "kiinteä omaisuus" on sen sopimusvaltion lainsäädännön mukainen merkitys, jossa omaisuus sijaitsee. Sanonta käsittää kuitenkin aina rakennuksen, kiinteän omaisuuden tarpeiston, maataloudesta ja metsätaloudesta käytetyn elävän ja elottoman irtaimiston, oikeudet, joihin sovelletaan yksityisoikeuden kiinteää omaisuutta koskevia määräyksiä, kiinteän omaisuuden käyttöoikeuden sekä oikeudet määrältään muuttuviin tai kiinteisiin korvauksiin, jotka saadaan kivennäisesiintymien, lähteiden ja muiden luonnonvarojen, mukaan lukien myös öljy ja kaasu, hyväksikäytöstä tai oikeudesta niiden hyväksikäyttöön; laivoja, veneitä ja ilma-aluksia ei pidetä kiinteänä omaisuutena.

3. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä sovelletaan tuloon, joka saadaan kiinteän omaisuuden välittömästä käytöstä, vuokralle antamisesta tai muusta käytöstä.

4. Jos osakkeiden tai muiden yhtiöosuuksien omistus oikeuttaa tällaisten osakkeiden tai yhtiöosuuksien omistajan hallitsemaan yhtiölle kuuluvaa kiinteää omaisuutta, voidaan tulosta, joka saadaan tällaisen hallintaoikeuden välittömästä käytöstä, vuokralleannosta tai muusta käytöstä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa kiinteä omaisuus on.

5. Tämän artiklan 1 ja 3 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös yrityksen kiinteästä omaisuudesta saatuun tuloon.

7 artikla

Liiketulo

1. Sopimusvaltion yrityksen saamasta tulosta verotetaan vain siinä valtiossa, paitsi jos yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta. Jos yritys harjoittaa liiketoimintaa sanotulla tavalla, yrityksen saamasta

tulosta voidaan verottaa toisessa valtiossa, mutta vain niin suuresta tulon osasta, joka on luettava kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi.

2. Jos sopimusvaltiossa oleva yritys harjoittaa liiketoimintaa toisessa sopimusvaltiossa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, luetaan, jollei 3 kappaleen määräyksistä muuta johdu, kummassakin sopimusvaltiossa kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi se tulo, jonka toimipaikan olisi voitu olettaa tuottavan, jos se olisi ollut erillinen yritys, joka harjoittaa samaa tai samanluonteista toimintaa samojen tai samanluonteisten edellytysten vallitessa ja itsenäisesti päättää liiketoimista sen yrityksen kanssa, jonka kiinteä toimipaikka se on.

3. Kiinteän toimipaikan tuloa määritettäessä on vähennykseksi hyväksyttävä kiinteästä toimipaikasta johtuneet menot mukaan lukien yrityksen johtamisesta ja yleisestä hallinnosta johtuneet menot, siitä riippumatta, ovatko ne syntyneet kiinteän toimipaikan sijaintivaltiossa tai muualla.

4. Tuloa ei lueta kiinteään toimipaikkaan kuuluvaksi pelkästään sen perusteella, että kiinteä toimipaikka ostaa tavaroita yrityksen lukuun.

5. Milloin liiketuloon sisältyy tulolajeja, joita käsitellään erikseen tämän sopimuksen muissa artikloissa, tämän artiklan määräykset eivät vaikuta sanottujen artiklojen määräyksiin.

8 artikla

Merenkulku ja ilmakuljetus

1. Tulosta, jonka sopimusvaltion yritys saa laivan tai ilma-aluksen käytöstä kansainväliseen liikenteeseen, verotetaan vain tässä valtiossa.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa sanonta "tulo, joka saadaan laivan tai ilma-aluksen käyttämisestä", käsittää tulon:

- a) laivan tai ilma-aluksen vuokralleannosta bare-boat -ehdoin, ja
- b) konttien (mukaan lukien perävaunut ja näiden konttien kuljetukseen käytetty lisäkalusto) käytöstä, kunnossapidosta tai vuokralleannosta,

jos nämä toiminnot ovat laivan tai ilma-aluksen kansainväliseen liikenteeseen käyttöön nähden satunnaisia.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä sovelletaan myös tuloon, joka saadaan osallistumisesta pooliin tai yhteiseen liiketoimintaan tai kansainväliseen kuljetusjärjestöön, mutta vain siihen osaan näin saadusta tulosta, joka voidaan lukea kuuluvaksi osallistujalle suhteessa sen osuuteen yhteisestä yrityksestä.

9 artikla

Etuyhteydessä keskenään olevat yritykset

1. Milloin

- a) sopimusvaltiossa oleva yritys välittömästi tai välillisesti osallistuu toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistaa osan sen pääomasta, taikka
- b) samat henkilöt välittömästi tai välillisesti osallistuvat sekä sopimusvaltiossa olevan yrityksen että toisessa sopimusvaltiossa olevan yrityksen johtoon tai valvontaan tahi omistavat osan niiden pääomasta,

ja jos jommassakummassa tapauksessa yritysten välillä kauppa- tai rahoitussuhteissa sovitaan ehdoista tai määrätään ehtoja, jotka poikkeavat siitä, mistä riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, voidaan kaikki tulo, joka ilman näitä ehtoja olisi kertynyt toiselle näistä yrityksistä, mutta näiden ehtojen vuoksi ei ole sille kertynyt, lukea tämän yrityksen tuloon ja verottaa siitä tämän mukaisesti.

2. Milloin sopimusvaltio tässä valtiossa olevan yrityksen tuloon lukee – ja tämän mukaisesti verottaa – tulon, josta toisessa sopimusvaltiossa olevaa yritystä on verotettu tässä toisessa valtiossa, ja siten mukaan luettu tulo on tuloa, joka olisi kertynyt ensiksi mainitussa valtiossa olevalle yritykselle, jos yritysten välillä sovitut ehdot olisivat olleet sellaisia, joista riippumattomien yritysten välillä olisi sovittu, tämän toisen valtion on asianmukaisesti oikaistava tästä tulosta siellä määrätyn veron määrä, jos tämä toinen valtio pitää oikaisua oikeutettuna. Tällaista oikaisua tehtäessä on otettava huomioon tämän sopimuksen muut määräykset, ja sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa neuvoteltava keskenään.

10 artikla

Osinko

1. Osingosta, jonka sopimusvaltiossa asuva yhtiö maksaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Osingosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö asuu, tämän valtion lainsäädännön mukaisesti, mutta jos osinkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, näin määrätty vero ei saa olla suurempi kuin:

- a) 5 prosenttia osingon kokonaismäärästä, jos etuuden omistaja on yhtiö (lukuun ottamatta yhtymää), joka välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä;
- b) 10 prosenttia osingon bruttomäärästä muissa tapauksissa.

Tämä kappale ei vaikuta yhtiön verottamiseen siitä voitosta, josta osinko maksetaan.

3. Sanonnalla "osinko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka on saatu osakkeista, "jouissance" -osakkeista tai -osuuksista, kaivososuuksista, perustajaosuuksista tai muista osuuksista, jotka eivät ole saamisia ja jotka oikeuttavat voitto-osuuteen, samoin kuin muista yhtiöosuuksista saatua tuloa, jota sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa voiton jakava yhtiö asuu, kohdellaan verotuksessa samalla tavalla kuin osakkeista saatua tuloa.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva osinkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, jossa osingon maksava yhtiö

asuu, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta ja osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Jos sopimusvaltiossa asuva yhtiö saa tuloa toisesta sopimusvaltiosta, tämä toinen valtio ei saa verottaa yhtiön maksamasta osingosta, paitsi mikäli osinko maksetaan tässä toisessa valtiossa asuvalle henkilölle tai mikäli osingon maksamisen perusteena oleva osuus tosiasiallisesti liittyy tässä toisessa valtiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan eikä myöskään määrätä yhtiön jakamattomasta voitosta tällaisesta voitosta suoritettavaa veroa, vaikka maksettu osinko tai jakamaton voitto kokonaan tai osaksi koostuisi tässä toisessa valtiossa kertyneestä tulosta.

11 artikla

Korko

1. Korosta, joka kertyy sopimusvaltiosta ja joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Korosta voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos korkoetuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia koron kokonaismäärästä.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen määräysten estämättä verotetaan sopimusvaltiosta kertyvästä korosta, joka maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, joka on korkoetuuden omistaja, vain tässä toisessa valtiossa, jos korko maksetaan:

- a) tavaran tai laitteiston luottokauppaan liittyen;
- b) toisen sopimusvaltion hallitukselle mukaan lukien sen paikallisviranomaisen, keskuspankki tai tämän hallituksen pääasiallisesti omistama tai kontrolloima rahoituslaitos;
- c) toisessa valtiossa asuvalle henkilölle sellaiseen lainaan tai luottoon liittyen, jonka on taannut toisen valtion hallitus mukaan lukien sen paikallisviranomaisen, keskuspankki tai tämän hallituksen pääasiallisesti omistama tai kontrolloima rahoituslaitos.

4. Sanonnalla "korko" tarkoitetaan tässä artiklassa tuloa, joka saadaan kaikenlaatuisista saamisista riippumatta siitä, onko ne turvattu kiinteistökiinnityksellä vai ei, ja liittyykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta vai ei. Sanonnalla tarkoitetaan erityisesti tuloa, joka saadaan valtion antamista arvopapereista, ja tuloa, joka saadaan obligaatioista tai debenttureista, siihen luettuina tällaisiin arvopapereihin, obligaatioihin tai debenttureihin liittyvät agiomäärät ja voitot. Maksun viivästymisen johdosta suoritettavia sakkomaksuja ei pidetä korkona tätä artiklaa sovellettaessa.

5. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva korkoetuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta korko kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta ja koron maksamisen perusteena oleva saaminen tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

6. Koron katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta silloin, kun koron maksaja on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin koron maksajalla, siitä riippumatta, onko hän sopimusvaltiossa asuva tai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä koron maksamisen perusteena oleva velka on syntynyt, ja korko rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, koron katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

7. Milloin koron määrä maksajan ja korkoetuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää koron maksamisen perusteena olevaan saamiseen nähden määrän, josta maksaja ja etuudenomistaja olisivat sopineet, jos tällaista suhdetta ei olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

12 artikla

Rojalti

1. Rojaltista, joka kertyy sopimusvaltiosta ja maksetaan toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, verotetaan vain tässä toisessa valtiossa, jos henkilö on rojaltietuuden omistaja.

2. Rojaltista voidaan kuitenkin verottaa myös siinä sopimusvaltiossa, josta se kertyy, tämän valtion lainsäädännön mukaan, mutta jos rojaltietuuden omistaja on toisessa sopimusvaltiossa asuva henkilö, vero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia rojaltin kokonaismäärästä.

3. Sanonnalla "rojalti" tarkoitetaan tässä artiklassa kaikkia suorituksia, jotka saadaan korvauksena kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen (mukaan lukien elokuvafilmit) tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin tai muotin, piirustuksen, salaisen kaavan tai valmistusmenetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta, tai teollisen, kaupallisen tai tieteellisen välineistön käytöstä tai käyttöoikeudesta, taikka kokemuseräisestä teollis-, kaupallis- tai tieteellislouhteisesta tiedosta.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta, jos sopimusvaltiossa asuva rojaltietuuden omistaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa, josta rojalti kertyy, liiketoimintaa siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja rojaltin maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

5. Rojaltin katsotaan kertyvän sopimusvaltiosta, kun sen maksaja on tässä valtiossa asuva henkilö. Jos kuitenkin rojaltin maksajalla riippumatta siitä, asuuko hän sopimusvaltiossa vai ei, on sopimusvaltiossa kiinteä toimipaikka, jonka yhteydessä rojaltin maksamisen perusteena oleva velvoite on syntynyt, ja rojalti rasittaa tätä kiinteää toimipaikkaa, rojaltin katsotaan kertyvän siitä valtiosta, jossa kiinteä toimipaikka on.

6. Milloin rojaltin määrä maksajan ja rojaltietuuden omistajan tai heidän molempien ja muun henkilön välisen erityisen suhteen vuoksi ylittää rojaltin maksamisen perusteena olevaan käyttöön, oikeuteen tai tietoon nähden määrän, josta maksaja ja rojaltietuuden omistaja olisivat sopineet, jos tällaista suhdetta ei olisi, tämän artiklan määräyksiä sovelletaan vain viimeksi mainittuun määrään. Tässä tapauksessa verotetaan tämän määrän

ylittävästä maksun osasta kummankin sopimusvaltion lainsäädännön mukaan, ottaen huomioon tämän sopimuksen muut määräykset.

13 artikla *Luovutusvoitto*

1. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa 6 artiklassa tarkoitetun ja toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
2. Voitosta, joka saadaan sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevan kiinteän toimipaikan liikeomaisuuteen kuuluvan irtaimen omaisuuden luovutuksesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa. Sama koskee tällaisen kiinteän toimipaikan luovutuksesta (erillisenä tai koko yrityksen mukana) saatua voittoa.
3. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa oleva yritys saa kansainväliseen liikenteeseen käytetyn laivan tai ilma-aluksen taikka tällaisen laivan tai ilma-aluksen käyttämiseen liittyvän irtaimen omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain tässä valtiossa.
4. Voitosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa sellaisten osakkeiden tai verrattavien intressien luovutuksesta, joiden arvosta enemmän kuin 50 prosenttia suoraan tai välillisesti kertyy toisessa sopimusvaltiossa olevasta kiinteästä omaisuudesta, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.
5. Voitosta, joka saadaan muun kuin tämän artiklan 1, 2, 3 ja 4 kappaleissa tarkoitetun omaisuuden luovutuksesta, verotetaan vain siinä sopimusvaltiossa, jossa luovuttaja asuu.

14 artikla *Työtulo*

1. Jollei 15, 17 ja 18 artiklan määräyksistä muuta johdu, verotetaan palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa epäitsenäisestä työstä, vain tässä valtiossa, jollei työtä tehdä toisessa sopimusvaltiossa. Jos työ tehdään tässä toisessa valtiossa, työnteosta saadusta hyvityksestä voidaan verottaa siellä.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä verotetaan hyvityksestä, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa tekemästään epäitsenäisestä työstä, vain ensiksi mainitussa valtiossa, jos:
 - a) saaja oleskelee toisessa valtiossa yhdessä jaksossa tai useassa jaksossa yhteensä enintään 183 päivää kahdentoista kuukauden ajanjakson aikana, joka alkaa tai päättyy kysymyksessä olevana verovuonna; ja
 - b) hyvityksen maksaa sellainen työnantaja tai se maksetaan sellaisen työnantajan puolesta, joka ei ole toisessa valtiossa asuva, ja
 - c) hyvitys ei rasita kiinteää toimipaikkaa, joka työnantajalla on toisessa valtiossa, ja
 - d) kyseessä ei ole työvoiman vuokraus.

3. Tämän artiklan edellä olevien määräysten estämättä voidaan hyvityksestä, joka saadaan sopimusvaltiossa olevan yrityksen kansainväliseen liikenteeseen käyttämässä laivassa tai ilma-aluksessa tehdystä epäitsenäisestä työstä, verottaa tässä valtiossa.

15 artikla *Johtajanpalkkio*

Johtajanpalkkiosta ja muusta sellaisesta suorituksesta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa toisessa sopimusvaltiossa asuvan yhtiön hallituksen tai muun sellaisen toimielimen jäsenenä, voidaan verottaa tässä toisessa valtiossa.

16 artikla *Taiteilijat ja urheilijat*

1. Tämän sopimuksen 14 artiklan määräysten estämättä voidaan tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa viihdetaiteilijana, kuten teatteri- tai elokuvanäyttelijänä, radio- tai televisiotaitelijana tahi muusikkona, taikka urheilijana, toisessa sopimusvaltiossa harjoittamastaan henkilökohtaisesta toiminnasta, verottaa tässä toisessa valtiossa.

2. Jos tulo, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan tässä ominaisuudessaan harjoittamasta henkilökohtaisesta toiminnasta, ei mene viihdetaiteilijalle tai urheilijalle, vaan toiselle henkilölle, voidaan tästä tulosta 14 artiklan määräysten estämättä, verottaa siinä sopimusvaltiossa, jossa viihdetaiteilija tai urheilija harjoittaa toimintaansa.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, joka saadaan viihdetaiteilijan tai urheilijan sopimusvaltiossa harjoittamasta toiminnasta, jos vierailu tässä valtiossa on kokonaan tai pääasiallisesti rahoitettu toisen sopimusvaltion tai sen paikallisviranomaisen varoista. Tässä tapauksessa tuloa verotetaan 7 tai 14 artiklan määräysten mukaan.

17 artikla *Eläkkeet, elinkorot ja samanluonteiset maksut*

1. Jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, verotetaan eläkkeestä ja muusta samanluonteisesta hyvityksestä, joka maksetaan sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle aikaisemman epäitsenäisen työn perusteella, vain tässä valtiossa.

2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräysten estämättä, ja jollei 18 artiklan 2 kappaleen määräyksistä muuta johdu, voidaan sopimusvaltion sosiaalivakuutuslainsäädännön tai sopimusvaltion järjestämän muun julkisen sosiaaliturvan mukaan toistuvasti tai kertakorvauksena maksettavasta eläkkeestä ja muusta etuudesta, tai elinkorosta, joka kertyy sopimusvaltiosta, verottaa tässä valtiossa.

3. Sanonnalla "elinkorko" tarkoitetaan tässä artiklassa vahvistettua rahamäärää, joka toistuvasti maksetaan luonnolliselle henkilölle vahvistettuina ajankohtina joko henkilön elinkautena tai yksilöitynä taikka määritettävissä olevana aikana ja joka perustuu velvoitukseen toimeenpanna maksut täyden raha- tai rahanarvoisen suorituksen (muun kuin tehdyn työn) vastikkeeksi.

18 artikla
Julkinen palvelus

1. a) Palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa luonnolliselle henkilölle työstä, joka tehdään tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan vain tässä valtiossa.
- b) Tällaisesta palkasta ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos työ tehdään tässä valtiossa ja henkilö asuu tässä valtiossa, ja:
 - (i) on tämän valtion kansalainen; tai
 - (ii) hänestä ei tullut tässä valtiossa asuvaa ainoastaan tämän työn tekemiseksi.
2. a) Eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä, jonka sopimusvaltio, sen julkisyhteisö tai paikallisviranomaisen maksaa tai joka maksetaan niiden perustamista rahastoista, luonnolliselle henkilölle työstä, joka on tehty tämän valtion, yhteisön tai viranomaisen palveluksessa, verotetaan 1 kappaleen määräysten estämättä vain tässä valtiossa.
- b) Tällaisesta eläkkeestä ja muusta sellaisesta hyvityksestä verotetaan kuitenkin vain toisessa sopimusvaltiossa, jos henkilö asuu tässä valtiossa ja on tämän valtion kansalainen.
3. Tämän sopimuksen 14, 15, 16 ja 17 artiklan määräyksiä sovelletaan palkkaan, eläkkeeseen ja muuhun sellaiseen hyvitykseen, joka maksetaan sopimusvaltion tai sen julkisyhteisön tai paikallisviranomaisen harjoittaman liiketoiminnan yhteydessä tehdystä työstä.

19 artikla
Opiskelijat

Rahamääristä, jotka opiskelija tai liikealan harjoittelija, joka asuu tai välittömästi ennen oleskeluaan sopimusvaltiossa asui toisessa sopimusvaltiossa ja joka oleskelee ensiksi mainitussa valtiossa yksinomaan koulutuksensa tai harjoittelunsa vuoksi, saa elatustaan, koulutustaan tai harjoitteluaan varten, ei veroteta tässä valtiossa, edellyttäen, että rahamäärät kertyvät tämän valtion ulkopuolella olevista lähteistä.

20 artikla
Muu tulo

1. Tulosta, jonka sopimusvaltiossa asuva henkilö saa ja jota ei käsitellä tämän sopimuksen edellisissä artikloissa, verotetaan vain tässä valtiossa, riippumatta siitä, mistä tulo kertyy.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta tuloon, lukuun ottamatta 6 artiklan 2 kappaleessa tarkoitettua kiinteästä omaisuudesta saatua tuloa, jos sopimusvaltiossa asuva tulon saaja harjoittaa toisessa sopimusvaltiossa liiketoimintaa

siellä olevasta kiinteästä toimipaikasta, ja tulon maksamisen perusteena oleva oikeus tai omaisuus tosiasiallisesti liittyy tähän kiinteään toimipaikkaan. Tässä tapauksessa sovelletaan 7 artiklan määräyksiä.

21 artikla *Oikeus etuuksiin*

Tämän sopimuksen muiden määräysten estämättä tähän sopimukseen perustuvaa etuutta ei pidä tulon osalta myöntää, jos on kohtuullista päätellä, kun otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat tosiasiat ja olosuhteet, että tämän etuuden hankkiminen oli yksi sellaisen järjestelyn tai transaktion pääasiallisista tarkoituksista, joka välittömästi tai välillisesti johti tähän etuuteen, paitsi jos osoitetaan, että tämän etuuden myöntäminen näissä olosuhteissa olisi tämän sopimuksen asiaa koskevien määräysten tavoitteen ja tarkoituksen mukaista.

22 artikla *Kaksinkertaisen verotuksen poistaminen*

1. Jollei Suomen lainsäädännöstä, joka koskee kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamista, muuta johdu (sikäli kuin tämä lainsäädäntö ei vaikuta tässä esitettyyn yleiseen periaatteeseen), kaksinkertainen verotus poistetaan Suomen tasavallassa seuraavasti:

- a) Milloin Suomen tasavallassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Iranin islamilaisessa tasavallassa, Suomen tasavallan on, jollei jäljempänä olevan b) kohdan määräyksistä muuta johdu, vähennettävä tämän henkilön Suomen verosta Iranin lainsäädännön mukaan ja sopimuksen mukaisesti maksettua Iranin veroa vastaava määrä, joka lasketaan saman tulon perusteella kuin minkä perusteella Suomen vero lasketaan.
- b) Osinko, jonka Iranin islamilaisessa tasavallassa asuva yhtiö maksaa yhtiölle, joka asuu Suomen tasavallassa ja joka välittömästi hallitsee vähintään 10 prosenttia osingon maksavan yhtiön äänimäärästä, vapautetaan Suomen verosta.
- c) Jos Suomen tasavallassa asuvan henkilön tulo on sopimuksen määräyksen mukaan vapautettu verosta Suomen tasavallassa, Suomen tasavalta voi kuitenkin määrätessään tämän henkilön muusta tulosta suoritettavan veron määrää ottaa lukuun sen tulon, joka on vapautettu verosta.

2. Iranin islamilaisessa tasavallassa kaksinkertainen verotus poistetaan seuraavasti:

Milloin Iranin islamilaisessa tasavallassa asuva henkilö saa tuloa, josta tämän sopimuksen määräysten mukaan voidaan verottaa Suomen tasavallassa, Iranin islamilaisen tasavallan on vähennettävä tämän henkilön tuloverosta Suomen tasavallassa maksettua tuloveroa vastaava määrä.

Tällainen vähennys ei kuitenkaan saa ylittää sitä osaa verosta laskettuna ennen vähennyksen myöntämistä, joka kohdistuu tähän tuloon.

23 artikla *Syrjintäkielto*

1. Sopimusvaltion kansalainen ei toisessa sopimusvaltiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi tämän toisen valtion kansalainen samoissa, erityisesti asuinpaikkaa koskevissa olosuhteissa joutuu tai saattaa joutua. Tämän sopimuksen 1 artiklan määräysten estämättä tätä määräystä sovelletaan myös henkilöön, joka ei asu sopimusvaltiossa tai molemmissa sopimusvaltioissa.
2. Verotus, joka kohdistuu sopimusvaltion yrityksellä toisessa sopimusvaltiossa olevaan kiinteään toimipaikkaan, ei tässä toisessa valtiossa saa olla epäedullisempi kuin verotus, joka kohdistuu tässä toisessa valtiossa olevaan samanlaista toimintaa harjoittavaan yritykseen. Tämän määräyksen ei katsota velvoittavan sopimusvaltiota myöntämään toisessa sopimusvaltiossa asuville sellaisia henkilökohtaisia verovähennyksiä ja -vapauksia sekä veronalennuksia siviilisäädyn tai perheen huoltovelvollisuuden perusteella, joita sopimusvaltio myöntää siinä valtiossa asuville.
3. Muussa kuin sellaisessa tapauksessa, jossa 9 artiklan 1 kappaleen, 11 artiklan 7 kappaleen tai 12 artiklan 6 kappaleen määräyksiä sovelletaan, ovat korko, rojalti ja muu maksu, jotka sopimusvaltiossa oleva yritys suorittaa toisessa sopimusvaltiossa asuvalle henkilölle, vähennyskelpoisia tämän yrityksen verotettavaa tuloa määrittäessä samoin ehdoin kuin maksu ensiksi mainitussa valtiossa asuvalle henkilölle.
4. Sopimusvaltion yritys, jonka pääoman toisessa sopimusvaltiossa asuva tai siellä asuvat välittömästi tai välillisesti joko kokonaan tai osaksi omistavat tai jota he tällä tavoin kontrolloivat, ei ensiksi mainitussa valtiossa saa joutua sellaisen verotuksen tai siihen liittyvän velvoituksen kohteeksi, joka on muunlainen tai raskaampi kuin verotus tai siihen liittyvä velvoitus, jonka kohteeksi ensiksi mainitussa valtiossa oleva muu samanlainen yritys joutuu tai saattaa joutua.
5. Tämän sopimuksen 2 artiklan määräysten estämättä tämän artiklan määräyksiä sovelletaan kaikenlaatuisiin veroihin.

24 artikla *Keskinäinen sopimusmenettely*

1. Jos henkilö katsoo, että sopimusvaltion tai molempien sopimusvaltioiden toimenpiteet ovat johtaneet tai johtavat hänen osaltaan verotukseen, joka on tämän sopimuksen määräysten vastainen, hän voi saattaa asiansa jommankumman sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, ilman että tämä vaikuttaa hänen oikeuteensa käyttää näiden valtioiden sisäisessä oikeusjärjestyksessä olevia oikeussuojakeinoja. Asia on saatettava käsiteltäväksi kolmen vuoden kuluessa siitä kun henkilö sai ensimmäisen kerran tiedon toimenpiteestä, joka on aiheuttanut sopimuksen määräysten vastaisen verotuksen.
2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee huomautuksen perustelluksi, mutta ei itse voi saada aikaan tyydyttävää ratkaisua, viranomaisen on pyrittävä toisen sopimusvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan asia siinä tarkoituksessa, että vältetään verotus, joka on sopimuksen vastainen.

3. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä keskinäisin sopimuksin ratkaisemaan sopimuksen tulkinnassa tai soveltamisessa syntyvät vaikeudet tai epätietoisuutta aiheuttavat kysymykset. Ne voivat myös neuvotella keskenään kaksinkertaisen verotuksen poistamiseksi sellaisissa tapauksissa, joita ei säännellä sopimuksessa.

4. Sopimusvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat olla suoraan yhteydessä toisiinsa myös sellaisessa yhteisessä toimikunnassa, joka koostuu niistä tai niiden edustajista, päästäkseen sopimukseen edellä olevissa kappaleissa tarkoitetussa merkityksessä.

25 artikla *Tietojen vaihtaminen*

1. Sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava keskenään sellaisia tietoja, jotka ovat ennalta arvioiden olennaisia tämän sopimuksen määräysten soveltamiseksi tai sopimusvaltioiden tai paikallisviranomaisten lukuun määrittäviä kaikenlaatuksia veroja koskevan sisäisen lainsäädännön hallinnoimiseksi tai toimeenpanemiseksi, mikäli tämän lainsäädännön perusteella tapahtuva verotus ei ole sopimuksen vastainen. Sopimuksen 1 ja 2 artikla eivät rajoita tietojen vaihtamista.

2. Sopimusvaltion 1 kappaleen perusteella vastaanottamia tietoja on käsiteltävä salaisina samalla tavalla kuin tämän valtion sisäisen lainsäädännön perusteella saatuja tietoja ja niitä saadaan ilmaista vain henkilöille tai viranomaisille (niihin luettuina tuomioistuimet ja hallintoelimet), jotka määräävät, kantavat tai perivät 1 kappaleessa mainittuja veroja tai käsittelevät näitä veroja koskevia syytteitä tai valituksia, taikka valvovat edellä mainittuja toimia. Näiden henkilöiden tai viranomaisten on käytettävä tietoja vain näihin tarkoituksiin. Ne saavat ilmaista tietoja julkisessa oikeudenkäynnissä tai tuomioistuimen ratkaisuihin. Edellä olevan estämättä sopimusvaltion saamia tietoja voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, kun näitä tietoja voidaan käyttää näihin muihin tarkoituksiin molempien valtioiden lainsäädännön mukaan ja tietoja antavan valtion toimivaltainen viranomainen antaa luvan tällaiseen käyttöön.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kappaleen määräysten ei missään tapauksessa katsota velvoittavan sopimusvaltiota:

- a) ryhtymään hallintotoimiin, jotka poikkeavat tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännöstä ja hallintokäytännöstä;
- b) antamaan tietoja, joita tämän sopimusvaltion tai toisen sopimusvaltion lainsäädännön mukaan tai säännönmukaisen hallintomenettelyn puitteissa ei voida hankkia;
- c) antamaan tietoja, jotka paljastaisivat liikesalaisuuden taikka teollisen, kaupallisen tai ammatillisen salaisuuden tai elinkeinotoiminnassa käytetyn menettelytavan, taikka tietoja, joiden paljastaminen olisi vastoin yleistä järjestystä (*ordre public*).

4. Jos sopimusvaltio pyytää tietoja tämän artiklan mukaisesti, toisen sopimusvaltion on käytettävä tietojenhankintakeinojaan pyydettyjen tietojen hankkimiseksi, vaikka tämä toinen valtio ei ehkä tarvitsekaan näitä tietoja omiin verotuksellisiin tarkoituksiinsa. Edelliseen lauseeseen sisältyvää velvollisuutta koskevat 3 kappaleen rajoitukset, mutta

näiden rajoitusten ei milloinkaan voida katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että ne eivät sen osalta koske kansallista etua.

5. Tämän artiklan 3 kappaleen määräysten ei voida milloinkaan katsoa sallivan sitä, että sopimusvaltio kieltäytyy antamasta tietoja vain sen vuoksi, että tiedot ovat pankin, muun rahoituslaitoksen, välittäjän tai edustajan tai uskotun miehen hallussa tai ne koskevat omistussuhteita henkilössä.

6. Tämän artiklan 5 kappaleen määräyksiä sovelletaan tehtäessä molempien sopimusvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäinen sopimus tällaisten tietojen vaihtamistavan osalta.

26 artikla

Diplomaattisen edustuston ja konsuliedustuston jäsenet

Tämä sopimus ei vaikuta niihin verotusta koskeviin erioikeuksiin, jotka kansainvälisen oikeuden yleisten sääntöjen tai erityisten sopimusten määräysten mukaan myönnetään diplomaattisen edustuston tai konsuliedustuston jäsenille.

27 artikla

Voimaantulo

1. Sopimusvaltioiden on ilmoitettava toisilleen diplomaattista tietä niiden menettelyjen loppuun saattamisesta, joita niiden kansallinen lainsäädäntö tämän sopimuksen voimaan saattamisen osalta edellyttää.

2. Sopimus tulee voimaan kolmekymmentä päivää myöhemmän ilmoituksen päivämäärän jälkeen, ja sen määräyksiä sovelletaan:

a) Suomen tasavallassa:

- (i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa Dey Solar Hijra -kuun 11. päivää) tai sen jälkeen;
- (ii) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään sopimuksen voimaantulovuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa Dey Solar Hijra -kuun 11. päivää) tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

b) Iranin islamilaisessa tasavallassa:

- (i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka maksetaan tai hyvitetään sen iranilaisen kalenterivuoden, joka lähinnä seuraa päivämäärää/päivää, jolloin sopimusta pitää soveltaa Suomen tasavallassa, Farvardin Solar Hijra -kuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa maaliskuun 21. päivää) tai sen jälkeen;
- (ii) muiden tuloverojen tapauksessa, niiden verojen osalta, jotka kannetaan sen iranilaisen kalenterivuoden, joka lähinnä seuraa päivämäärää/päivää, jolloin

sopimusta pitää soveltaa Suomen tasavallassa, Farvardin Solar Hijra -kuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa maaliskuun 21. päivää) tai sen jälkeen alkavilta verokausilta.

28 artikla
Päättyminen

Tämä sopimus on voimassa, kunnes jompikumpi sopimusvaltio sen irtisanoo. Kumpikin sopimusvaltio voi viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulopäivästä irtisanoa sopimuksen diplomaattista tietä antamalla irtisanomisilmoituksen vähintään kuusi kuukautta ennen jonkin kalenterivuoden päättymistä. Tässä tapauksessa sopimuksen soveltaminen lakkaa:

a) Suomen tasavallassa:

- (i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka saadaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa Dey Solar Hijra -kuun 11. päivää) tai sen jälkeen;
- (ii) muiden tulosta suoritettavien verojen osalta, veroihin, jotka määrätään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan kalenterivuoden tammikuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa Dey Solar Hijra -kuun 11. päivää) tai sen jälkeen alkavilta verovuosilta.

b) Iranin islamilaisessa tasavallassa:

- (i) lähteellä pidätettävien verojen osalta, tuloon, joka maksetaan tai hyvitetään ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan iranilaisen kalenterivuoden Farvardin Solar Hijra -kuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa maaliskuun 21. päivää) tai sen jälkeen;
- (ii) muiden tuloverojen tapauksessa, niiden verojen osalta, jotka kannetaan ilmoituksen antamisvuotta lähinnä seuraavan iranilaisen kalenterivuoden Farvardin Solar Hijra -kuun ensimmäisenä päivänä (joka vastaa maaliskuun 21. päivää) tai sen jälkeen alkavilta verokausilta.

Tämän vakuudeksi ovat allekirjoittaneet, asianmukaisesti siihen valtuutettuina, allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty päivänä kuuta 202 , joka vastaa 13 , kahtena suomen-, persian- ja englanninkielisenä kappaleena kaikkien kolmen tekstin ollessa yhtä todistusvoimaiset. Tulkintaerimielisyyden sattuessa englanninkielinen teksti on ratkaiseva.

Suomen tasavallan
hallituksen puolesta:

Iranin islamilaisen
tasavallan hallituksen puolesta: